

РЕШЕНИЕ

№ 16726

гр. С., 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 36 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИМОНА В. НАВУЩАНОВА

при участието на секретаря КРАСИМИРА М. ИНКОВА
като разгледа докладваното от СИМОНА В. НАВУЩАНОВА Гражданско дело № 20221110151009 по описа за 2022 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 45 от Закона за задълженията и договорите. Ищецът – „К.И.”, твърди, че на 03.04.2013г. ответницата е кандидатствала за получаване на потребителски кредит чрез сайта на ищцовото дружеството, на адрес www.creditins.bg, като е предоставила личните данни на трето лице – И.Г.Ц., с цел да набави за себе си имотна облага, като е възбудила и поддържала заблуждение у лицето М.А., чрез онлайн заявка за кредит № .. в резултат на което по електронен път е бил сключен Договор за потребителски кредит „Аванс” №г., като на същата дата - 03.04.2013г., е била преведена и заемната сума от 350.00 лв. по посочена от ответницата банкова сметка. Твърди, че съгласно договорът кредитополучателят се е задължил да върне предоставения кредит с договорна лихва, като общият размер на задължението е бил за сумата от 465.50 лв. и с падеж 01.05.2013 г., като към настоящия момент ответницата не е била осъществила никакви плащания по кредита. Твърди, че в резултат на неправомерното поведение на ответницата е претърпял имуществени вреди в следните размери: претърпени загуби в размер на **350.00 лв.**, главница по договор за потребителски кредит „Аванс” №г.; пропуснати ползи в размер на **115.50 лв.** - договорна лихва за периода 03.04.2013 г. - 01.05.2013 г. - пропуснати ползи, ведно със законна лихва за забава върху всяка от главницата, считано от датата на увреждането - 28.02.2014 г. до окончателното заплащане на сумата.

В срока по чл. 131 ГПК не е постъпил отговор от ответника. С молба с вх. № 77930/21.03.2023 г. ответницата релевира възражение за погасяване по давност и възражения за недействителност на договорът за потребителски кредит.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са осъдителни иски с правно основание чл. 45 от Закона за задълженията и договорите.

Съгласно разпоредбата на чл.45 ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. С оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест в настоящото производство, ищецът следва да установи

фактическия състав на непозволеното увреждане, а именно извършване на твърдяното деяние от ответника, неговата противоправност, причинените вреди и причинната връзка между вредите и деянието.

Безспорно е по делото, че с влязла в сила присъда от 25.09.2019 г., постановена по НОХД № 13404/2018 г. по описа на СРС, 23 състав ответницата е призната за виновна в това, че на 03.04.2013г. в гр. С., ул. „Я.С.в“ 8-10, ет. 1, ап. 4, с цел да набави за себе си облага е въвела в заблуждение М.Г.А. - управител на търговско дружество „К.И.“, като внесла компютърни данни от IP адрес: ... в електронно подадена заявка за кредит, като посочила личните данни на лицето И.Г.Ц., в следствие на което получила по личната си банкова сметка сумата от 350.00 лв. представляваща потребителски кредит - престъпление по чл. 212а, ал. 1 от НК.

Съгласно разпоредбата на чл. 300 ГПК, влязлото в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. На това основание, от елементите на непозволеното увреждане следва да се приемат за безспорно установени деянието, противоправността и вината на ответницата по делото.

Следователно, с доклада по делото са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните факти и обстоятелства включени в предмета на спорното материално право, установени с влязла в сила присъда по НОХД № 13404/2018 г. по описа на СРС, 23 състав, а именно – че на 03.04.2013г. в гр. С., ул. „Я.С.в“ 8-10, ет. 1, ап. 4, с цел да набави за себе си облага е въвела в заблуждение М.Г.А. - управител на търговско дружество „К.И.“, като внесла компютърни данни от IP адрес: ... в електронно подадена заявка за кредит, като посочила личните данни на лицето И.Г.Ц., в следствие на което получила по личната си банкова сметка сумата от 350.00 лв. представляваща потребителски кредит - престъпление по чл. 212а, ал. 1 от НК.

Вредата е един от елементите на фактическия състав на непозволеното увреждане. В случаите, в които вредата се изразява в увреждане на имущество на пострадалия, за да е налице вреда по смисъла на чл. 45 ЗЗД, е достатъчно да е налице увреждане на имуществото на пострадалия, като е без значение дали това имущество е във владение на извършителя на деянието или то продължава да е във владение на пострадалия или на трето лице, но е увредено. От значение за наличието на фактическия състав на непозволеното увреждане и конкретно на вредата е, че собственото на пострадалия имущество, в резултат от деянието на извършителя е увредено, като на това основание, при наличието на останалите елементи на фактическия състав на деликта, се ангажира и отговорността на извършителя по чл. 45 ЗЗД. Когато вредата се изразява в липса на парични средства, е достатъчно те, в резултат от деянието, да са излезли от патримониума на пострадалия, като дали се намират в извършителя или в трето лице е без значение за наличието на вреда по смисъла на чл. 45 ЗЗД.

Видно от представените по делото писмени документи - разписка за извършено плащане и договор за потребителски кредит № г., в резултат от деянието на ответницата, непогасена е останала сумата от 350 лева главница и 115,50 лева договорна лихва. За ищеца това е вреда, като е без значение в чие владение се намират паричните средства, излезли от патримониума на банката – ищец. Безспорно е, че деянието на ответника се намира в пряка и непосредствена причинна връзка с вредата, доколкото неправомерното деяние на ответницата е довело до отпускането на сумите, невъзстановени на банката.

По силата на чл. 51, ал. 1 ЗЗД обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Понятието „вреди“ включва както претърпените загуби, изразяващи в намаляване на имуществото на увреденото лице, така и пропуснатите ползи, изразяващи се в пропускане на възможността от увреденото лице да реализира реално възможно увеличаване на имуществото си. В случая е налице проитвоправно и виновно поведение на ответника, изразяващо се в извършеното престъпление по отношение на ищите, както и пряка причинна връзка между противоправното поведение и причинените на ищеца имуществени вреди, изразяващи

се в претърпяна загуба и пропусната полза по смисъла на чл. 51 ЗЗД, за платената по договора за кредит главница и дължимата по него договорна лихва, довели несъмнено до намаляване, респ. сигурно увеличение имуществото на ищеца.

За неоснователни и неотносими съдът намира възраженията на ответницата за недействителност на договорът за потребителски кредит, тъй като вземанията на ищеца, предмет на разглеждане в настоящото производство не произтичат от договор за кредит, а от непозволено увреждане. За преклудирано на осн. чл. 133 ГПК съдът намира и възражението за погасяване на вземанията по давност, тъй като същото е направено извън срока за отговор.

Предвид изложеното, настоящия състав на СРС счита, че предявеният иск е основателен.

По разноските:

Съгласно правилото на чл. 78, ал. 1 ГПК, с оглед изхода от производството в тежест на ответника следва да бъде възложено заплащането на сумата от 450 лв., представляващи направените от ищеца разноски по делото за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 235 ГПК, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. П. Л.-С., ЕГН *****, с адрес: гр. С., жк. В., бл. вх. ет. ап. да заплати на „К.И.“ АД, ЕИК със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Ц.Б.“ № следните суми: сумата от **350.00 лв.**, представляваща причинени имуществени вреди за заплатена главница по договор за потребителски кредит „Аванс“ №г., ведно със законна лихва за забава върху всяка от главницата, считано от датата на увреждането - 28.02.2014 г. до окончателното заплащане на сумата и сумата в размер на **115.50 лв.**, представляваща имуществени вреди под формата на пропуснати ползи за незаплатена договорна лихва за периода 03.04.2013г.- 01.05.2013 г. по договор за потребителски кредит „Аванс“ №г., ведно със законна лихва за забава върху всяка от главницата, считано от датата на увреждането - 28.02.2014 г. до окончателното заплащане на сумата, за деяние извършено от Д. П. Л.-С., за което е налице влязла в сила присъда от 25.09.2019 г., постановена по НОХД № 13404/2018 г. по описа на СРС, 23 състав.

ОСЪЖДА Д. П. Л.-С., ЕГН *****, с адрес: гр. С., жк. В., бл. вх. ет. ап. да заплати на „К.И.“ АД, ЕИК със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Ц.Б.“ №, сумата от **450,00 лв.** представляващи направените разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____